

1) Fortsættelse af første Behandling af: Forslag til Lov om Tillæg til Lønningen for Embedsmænd og Bestillingsmænd i Finantsaaret 1874—75.

2) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Nedlæggelse af Faltsters Amtstue.

3) Tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Gjennemførelsen af det ved Lov af 23de Mai 1873 fastsatte Myntsystem for Stempelafgiftens Vedkommende.

4) Første Behandling af:

Forslag til Forandringer i Folkethingets Forretningsorden.

Mødet hævet Kl. 5¼.

## Et og fyrretyvende Møde.

Mandagen den 23de Februar Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lønningen for Embedsmænd og Bestillingsmænd i Finantsaaret 1874—75."

**Formanden:** Det vil erindres, at Gjenstanden for Forhandlingen paa Sagens nuværende Standpunkt er den fremsatte Paastand om Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen saalydende: „Da Behandlingen af et Lovforslag som det foreliggende forud for det lovbefalede Tidspunkt for Lønningslovenes Revision forudsætter et Lillidsforhold mellem Ministeriet og Folkethinget, og da et saadant Lillidsforhold ikke er tilstede, gaar Thinget over til den næste Sag paa Dagsordenen."

**Ville:** Det er altid et uheldigt Vilkaar, naar en Forhandling afbrydes ved et Mellemrum af 48 Timer, og man da skal søge ligesom at gjenfinde den tabte Traad i Diskussionen, og jeg tror, at dette Vilkaar er saameget ugunstigere ved denne Leilighed, som Bestaffenheden af den For-

handling, der førtes i Lørdags, maatte gøre det mindre let for denne Debat end for de fleste andre at taale en saadan Afbrydelse og Ufættelse. Det vil erindres, at i forrige Møde, efter at den ærede Finansminister havde hørt Ordet og havde gjort en Række Betragtninger gjældende, der kunde siges at løste sig høit ud over det foreliggende Forslag og i det Hele at omfatte den Situation, hvori Regjeringen og Thinget befinde sig ligeoverfor hinanden, troede jeg det hensigtsmæssigt at frasfalde Ordet, men rigtignok under den Forudsætning, at dermed Debatten om dette Lovforslag og den stillede Dagsorden overhovedet vilde have været til Ende; da imidlertid det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) gjorde denne Forudsætning til Intet, fandt jeg heller ikke Anledning til at frasfalde Ordet. Nu er det vel saa, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds er særdeles illiberal mod dem, der tale imod ham, og, naar man imødegaar de Betragtninger, han gjør gjældende, finder, at man taler særdeles vidtløftig, udførlig og langtrukken; men det synes dog at være det Mindste, han burde indrømme ligeoverfor et Mindretal, som ved saa mange Leiligheder faar at føle, at det er et Mindretal, at det faar Leilighed til gennem Debatten at gjøre sine Anskuelser gjældende, og ganske særlig er denne Betragtning ubillig og uberettiget fra det ærede Medlems Side, eftersom der fra vor Side ikke er gjort Andet end svaret paa de Betragtninger, han selv har gjort gjældende. Det ærede Medlem har vel søgt at drage en Grændse mellem hvad der er „Væsentligt" og „mindre Væsentligt" i de Argumenter, han har fremsført, men denne Grændse er meget vilkaarlig, og eftersom den „mindre væsentlige" Del af hans Foredrag skal tjene til Begrundelse for Resten, er det ikke længere ham selv, som er den eneste afgjørende Dommer over, hvad der i hans Begrundelse er væsentligt eller mindre væsentligt, men det maa billigvis kunne overlades til Andre. Dog, hvad enten man nu finder mellem Betragtningerne paa den Maade, som det ærede Medlem har gjort, eller ikke, tror jeg, det maa erkendes, at Alt, hvad der fra det ærede Medlems Side er anført, Væsentligt eller Uvæsentligt, har i den foregaaende Debat faaet sin fuldstændige Gjendrivelse, saaledes at Dagsordenen, forsaavidt den skal støttes paa de væsentlige eller uvæsentlige Argumenter, som fra hans Side ere fremkomne, for Diebliffet søver fuldstændig i Luften, Støtterne ere flaaede bort fra den. Nu paastod rigtignok det ærede Medlem forrige Gang, idet han vendte tilbage til den Betragtning, der efterhaanden er bleven noget trivial, at man ikke skal følge de Raad, der bleve givne fra Ens Modstanderes Side, at, om der saa kom en Engel ned fra Himlen, og skrev en Dagsorden, vilde den blive angreben fra vor Side. Jeg veed ikke, om Engle fra Himmelen give sig